

Generalem de obitu Fratrum, ut ipse alios moneat; quos defuncti Superior mone re non potuit, ut animæ Missæ Sacrificiis, & precibus sine more juventur.

Quilibet Sacerdos Congregationis pro unoquoque Fratre defuncto quantocius unum sacrum celebret: Clerici vero recitent Officium Defunctorum in tribus Nocturnis, & Laudis; Conversi, & Donati Rosarium, semelque communicent omnes pro defuncti anima. In loco autem, in quo Frater fuerit defunctus ultra præmissa celebretur Missa Defunctorum cum officio, & suffragiis secundum Rituale Romanum; sed pro Superioris Generalis anima duæ a quolibet Congregationis Sacerdote celebrentur, & duæ solemnes in capite Ordinis dumtaxat decantentur, una autem in membris. Cæterum cum habitu Religioso sepeliantur, corpora defunctorum Fratrum, & per novem dies eorum portio erogetur.

Fratres omnes non Sacerdotes in Majori Sacro communicent singulis diebus Dominicis, & Festis solemnibus primæ classis, & Beatæ Mariæ, quæ coluntur, nisi legitima causa a Superiore approbata retrahantur, in concurrentia tamen trium solemnium festorum consequentium, & immediate succedentium satis erit, si prima die communicent, & si quis frequentius ad illud Sacrum Convivium accedere velit de permisso Superioris liceat.

Fratres Clerici Sacerdotes quotidie Missæ Sacrificio intersint omnes immediate post Primam, ubi commode fieri poterit; Conversi vero, & Donati primum perpetuo audiant Sacrum.

Fratres Conversi Donati, & Infirmi Hospitalis pro qualibet Hora Canonica recitent quinquies Pater noster, & Ave, & semel Credo integraliter, idque in Ecclesia si commode fieri possit.

Omnes omnino Fratres semel in septimana ad sacram peccatorum suorum confessionem apud confessarios a Superiore approbatos cum iuncta etiam levissimarum, culpam detestatione accedant.

In qualibet Præceptorio, seu Domo insistantur, examinentur, & approbentur a Superiore duo, vel tres Confessarii, pro numero Fratrum, qui sint doctrina, prudentia, & charitate præditi, quibus etiam reservatorum casuum a Generali Ordinis designatorum, non tamen Ordinaris locorum, vel Sedi Apostolicæ reservatorum, absolutio committatur, cum ipsi Confessarii id necessarium judicaverint, & ipsorum Confessariorum nomine in loco patenti appendantur.

Caveant diligenter tam Superiores, quam Confessarii, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habuerint, ad exteriorem gubernationem utantur.

Ad secularium confessiones exponat Superior Presbyteros etate, & moribus maturos ab Examinatoribus juxta Constitutionem Clementis VIII. de Reform. Regul. in Capitulo Generali electis examinatos, & ab Episcopis approbatos, non aliter.

Quoniam secundum Sac. Conc. Trid. sess. 14. cap. 7., & Decretum felicitis recordationis Clementis VIII. sibi possunt Superiores aliquos casus reservare, caveant ne hoc utantur privilegio in destructionem, sed in ædificationem; sequentes tamen casus Superioribus in perpetuum reservados decernimus, videlicet apostasiam a religione, habitu dimisso, sive retento, quando eo pervenerit apostasia, ut extra septa Monasterii facta fuerit egressio. Secundo occisionem, & vulnerationem, seu ob gravem percussionem cujuscumque personæ. Tertio, malitiosum impedimentum, retardationem, & retentionem Literarum Superioris Generalis ad inferiores, & inferiorum ad Generalem, vel ad Definitorium, alios sibi casus de consensu Capituli Generalis poterit reservare Superior, dummodo sint de contentis in dicto Decreto Clem. VIII.

Sacrificia circa officium suum diligenter se præbeat, & studeat Deo placere, non hominibus; De Altarium munditie, & decetia sollicitus sit, vasa sacra, & ornamenta omnia honeste, & decenter asservet, & custodiat sub inventario, & de illis rationem reddat Superiori suo quoties poposcerit.

In Altarium, & Ministrorum paramentis servetur Rubrica, quoad integritatem munditiam, colorem, & ornatum serico, uti permittitur, prætiosiora non quantantur, sed oblati a benefactoribus uti liceat.

Non mittantur Fratres ad sacros ordines promovendi quin prius stricte, & sincere fuerint examinati a Superiore, vel ab eo deputatis de etate, & doctrina, nec etiam mittantur, qui zelum religionis, morum integritatem, & religiosæ conversionis expectationem non præferant, ne in meritis talis pateat ascensus.

SECUNDA PARS.

De moribus, & devotio.

Ad morum reformationem aliud utilius injungere non intendimus, quam divinatorum mandatorum, & Beati Patris nostri Augustini ad Canonicos Regulæ, solemniumque votorum exactissimam, & perfectissimam, in quantum Dominus dederit observantiam, cum presentium constitutionum determinationibus. & quoniam ex præscripto ejusdem Regulæ jubemur habere cor unum, & animam unam, in Domino mandamus stricte, teque præcipimus, ut qui sub una Regula, & sub unius professionis voto vivimus, uniformes in observantiis religionis inveniamur, quatenus unitas cordium, quæ interius tenenda est ab uniformitate exteriori servata in moribus tueatur, & representetur. Ea propter singulares consuetudines, & observantias extra Regulam Constitutiones, & communem vivendum in ordine receptum, & approbatum ab omnibus in publico, & coram aliis vitandas, & amputandas decernimus.

De

De Voto Paupertatis.

Cum paupertatem evangelicam scilicet perfectionis primum gradum esse Christus Noster doceat his verbis: *Si vis perfectus esse, vade, & vende omnia, quæ habes, & da pauperibus, & sequere me*, propterea a paupertate votorum tractatum incipientes, statuimus, quatenus nemini liceat bona mobilia, vel immobilia cujuscumque qualitatis fuerint, etiam quovis modo acquisita tamquam propria, aut etiam nomine Communitatis possidere, vel tenere, sed statim Superiori tradantur, Conventuique, ut primum commode poterit incorporentur juxta Decretum Concilii Tridentini.

Nullus præterea quantumvis Superior, sive alius Officialis possit, etiam de consensu, vel consilio Capituli localis quocumque prætextu, vel causa bona mobilia vendere, alienare, permutare, in emphyteusim perpetuam, vel ad tempus dare, locationes ultra triennium facere debeantur de Ordine Sanctissimi Nostri, necnon exceptis locationibus illorum prædiorum, quæ ponuntur quolibet triennio, & in quibus unum triennium reputatur pro uno anno, impignorare, anticipare, pecunia locare; nisi de licentia, & expressa auctoritate Capituli Generalis: quod si quid secus factum fuerit in aliis præterquam in supra expressis, & specificatis, irritum, & inane, ex nunc, prout ex tunc declaramus. Si quis autem contraire præsumperit ab officio per Generalem, aut Visitatorem deponatur, & subiaceat aliis poenis de jure, & ex Constitutione Sanctissimi Domini Nostri: *De rebus Regular. non alien.*

Si quis ex Fratribus in tantum malum progressus fuerit, ut contra præceptum Domini, vel contra votum paupertatis pecunias, vel aliquid aliud fuerit furatus occulte receperit, retinuerit, vel impenderit per se, vel per alium, apud se, vel apud alium, præmissisque legitimis informationibus convictus fuerit furti judicio condemnatur, si Superior sit a Generali, si inferior a Superiori locali carceribus mancipetur, donec pecunias, aut alia occultata restituerit, quæ si restitui nequeant, peracta poenitentia carceribus liberari poterit, sed voce activa, & passiva careat donec per Capitulum Generale rehabilitetur: Si autem Conversus, aut Donatus fuerit, conjectus in Carcerem jejuset bis in hebdomada in pane, & aqua, ibique detineatur pro rei gravitate ad arbitrium Superioris, qui propter poenitentiam poterit cum eo mitius agere.

Superiores juxta Constitutionem Clementis Octavi de Reformatione Regul. abstineant a munerum largitione, itaut non liceat eis quoquo modo pecunias, aut res alias communitatis erogare, aut donare sub quovis prætextu, vel causa, proprio, Communitatis nomine, præterquam munera Religionis nostræ benemeritis fieri solita decem scuta tamen pro quolibet non excedentia, aut quæ justa de causa pro bono Religionis erunt faciendæ, servata tamen forma Consti-

Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

tutionis felicitis recordationis Clementis Patris VIII. desuper edita.

In sequentes Ordinationes Apostolicas statuimus, ut Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparentur, & omnino uniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, etiam Generalis, statuique paupertatis, quam sunt professi conveniat, itaut nihil superflui admittatur, nihil etiam quod sit necessarium juxta Regulam nostram alicui denegetur.

Superior, & quis Officialis unica cella nudis omnino parietibus, lecto, & mensa humilibus, uniformique suppellectili, sit contentus. Superior tamen Generalis, aut Visitator possit alicui ex Superioribus, si eorum muneris, & officii necessitatem id exigere cognoverit, alteram cellam concedere.

Cum Regula nostra præcipiat ne habitus noster sit notabilis, quod debeamus moribus placere, non vestibus, ideo statuimus, ut Fratrum Clericorum vestes fiant de panno nigri coloris humili scilicet de cadiso in locis, quibus commode haberi poterit, alioquin huic simillimo. Toga vero, sive vestis, qua solent superindui Fratres hyeme sit de panno fortiori non pretioso, cujus collare sit rectum, & tunica collari cohæreat, ejusque manice sint longitudinis, & latitudinis sufficientis ad manus tegendas.

Forma vestium sit uniformis, & simplex, servata decetia, ne cujusquam offendantur aspectus.

Tunica, sive sottana sit consuta, & clausa ex anteriori parte cujus pars superior a collo vestis Zonam, ejusque Manicæ a parte pugni uncinolis restringantur.

Cappa, sive Pallium, quo utimur in Ecclesia sit de largea, quam vulgo da *Scor.* nuncupamus sine artificiosa complicatura; In locis autem, in quibus non invenitur talis largia, alia per similis accipiat.

Pallium, quo utimur extra Conventum cum pedites incedimus sit de prædicto Cadiso, aut alio panno simili non pulchrior longitudinis decentis, cujus collata sit latitudinis, seu digitorum, & erectum non deferatur.

Pallia fratrum æquantium sint de bono, & forti panno ad suram defluentia, quæ temporum injuriis valeant resistere, & numquam nodis sericis restringantur, Ocreis etiam nigris Chryrotecisque simplicibus uti permittitur.

Fratrum Conversorum sottana, & pallium (quod fibula connectent) breviora sint, quam Clericorum, & quatuor digitis super pedis claviculam desinant, sintque de rudiori panno, sicut, & Donatorum, que paulo breviora esse debent, utrorumque tamen pallia quatuor digitis breviora sint, quam sottana, beticique coloris sint omnes eorum vestes.

Sacrum Religionis nostræ signum, quod *Zau*, sive *Potentia* appellatur pro Clericis sit de Cameloto cærulei coloris cum cordula, pro Conversis, & Donatis de panno lanceo rudi ejusdem Coloris sine cordula,

Ccc 2

dula, affuaturque omnibus exterioribus vestibus. Novitii illud malo brevius portent.

Nulli fratrum liceat umquam prædictum signum dimittere, aut occulte ferre: si quis autem temere dimiserit per contemptum, excommunicatus existat ipso facto.

Bireta Fratrum Clericorum sint simplicia absque flocco, & sargia honesta, quam de limestre vocant, vel huic simili non prætiosiora.

Zonæ omnium sint de lana infertenta latitudinis quatuor digitorum.

Subindusia sint de tela communi, quorum Collare replicetur super Collare tunicæ, sive sottana ad latitudinem pollicis circiter.

Galleri sint de lana, ejsdem in superiori, ac inferiori parte latitudinis, quorum alæ ad mensuram palmi circiter sint protensæ, ac vittæ, ac foderaturæ non sint de serico.

Calcei sint plani, ex corio Bonis usui pauperum convenientes, corrigiis ex eodem stringantur, nec a lateribus sint aperti.

Fratrum Breviaria, & Diurnalia sint simplicia nigra pelle cooperta sine deauratura: Ceteri quoque libri quantum fieri poterit non sint de aurati, & de illis in unaquaque domo fiat Catalogus.

Nullos in suis cellulis libros fratres habeant sine licentia Superioris, nec extrahant eos ex Bibliotheca, vel ex Refectorii suggesta.

Cellarum lectuli sint cum simplicibus columnis sine ornato, & circumdantur propter pudorem viliori cadiso, aut simili panno coloris violacei, & eorum testæ ex asseribus, vel trelexio conficiantur, in illisque cubent fratres singuli in singulis cum camisis, & caligis super mappas laneas cum linteaminibus de tela communi.

Fratribus ex obedientia Superiorum itinerantibus provideatur de mandato Superioris Domus, a qua proficiuntur per Procuratorem de sufficienti Viatico, & vestitu honesto, aliisque necessariis, habita ratione temporis, & itineris; sed meminerint ipsi fratres in victu, & expensis paupertatem, nec in alios usus concessas pecunias expendere, nec sine licentia a recta via deflectere.

Non liceat itinerantibus fratribus per loca, in quibus sunt domus, & fratres nostri ordinis alio quem ad ipsas divertere, in quibus Superiores, vel præceptores sub inobedientia poena benigne recipi, ac honeste, charitativeque per triduum si voluerint tractari, nec se ab illo hospitalitatis officio eximere ulla ratione valeant, dummodo ipsi itinerantes legitimis a suis Superioribus moniti sint testimonialibus literis, sin minus non recipiantur, nec recipi debeant.

Sint conformes Fratres in tonsura barbæ, & cappellorum, itant de quindena in quindena fiat corona, nisi propter solemne festum aliquod præveniatur, vel retardetur per aliquod dies; Capilli non tondantur, sed alternis mensibus tondantur,

barba vero singulis mensibus forbice super pectinem fiat.

De Mensa.

Quandoquidem ex regula teneamur carnem nostram domare de jejuniis, & abstinentia esca, & potus, quantum valetudo permittit, statuimus, ut ultra jejunia a S. Matre Ecclesia iniuncta jeinent fratres toto tempore Adventus Dominici diebus exceptis, incipientes a feria secunda hebdomadæ primæ, uti tamen poterunt lacticiis, & ovis. Item vigiliis Nativitatis, & Purificationis Beatissimæ Virginis Mariæ, & beatorum Patrum nostrorum Antonii, & Augustini, universisque feriis sextis totius anni, nisi eo die contingat festum primæ classis, aut alias in iunctum habeat jejunium ejus vigilia.

Abstineant a carnibus universis feriis quartis totius anni, nisi eo die contingat festum Dominicæ Nativitatis, vel major solemnitas S. Patris nostri Antonii 17. Januarii: abstineant etiam a carnibus feria secunda, & tertia ante feriam quartam Cinerum, dispensamus tamen tam a Jejuniis Adventus, ferie sextæ, & harum quatuor vigiliarum, quam ab abstinentia ferie quartæ, & feriarum secundæ, & tertiæ, ante Cineres ultra dietam itinerantes ex obedientia.

In mensa communi, & incinctis frugalitas servetur, ita ut secundum Regulam malint fratres micus agere, quam plus habere, injungentes tamen iis, qui præsumunt, ut fratrum necessitati charitative provideant.

Omnes fratres etiam Superior generalis eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, sive pierancia in communi mensa ad primam, vel secundam, nisi fuerint infirmi vescantur, nec singulare aliquid, quo privatim quis utatur ullo modo afferri possit, & si quis in ea re peccaverit, sequenti prandio, vel coena nihil alimenti accipiat præter panem, & aquam.

Nullus vero extra horam prandii, & coenæ aliquid alimentorum sumat, nisi dum ægrotat, licebit tamen matutinis horis extra tempus jejunii facti, vel audito sacro modicum panis, & vini in Refectorio sumere per modum medicinæ.

Lectis ad mensam Capitulo, è Sacra scriptura; mane Evangelio sero de qualibet alia parte tam Lector, quam Minister caput tegat, illud nudaturi ordine, quo ad Chorum ut supra articulo decimo primæ partis. Conversi, & Donati in separata mensa sedeant, nec unquam Clericis commisceantur in Refectorio, nec in recreationibus.

De Voto Castitatis.

Per castitatem, quæ est pulchritudo animæ, coarctari potest homo Angelis Sanctis; Quare hortamur fratres nostros, ut hujus angelicæ virtutis candorem purum, & in-

& incontaminatum omni studio fervent, atque uti ab omni specie turpitudinis longissime remoti sint, Regula nostræ bene memorés, conversationes malas, sed maxime foeminarum sedulo devitent, sobrietatem vexant castitatis præservatricem colant, nihil omnino in ore, minus in corde ab ea versetur alienum.

Quo securius flos ille pudicitie fragrantissimus intemeratus servetur, numquam fratres foras aliter quam bini procedant simulque stent, & ubi necessitas alloquendi mulieres occurrerit, id fiat socio vidente, licet non audiente, & paucis absolvatur, sed caveant maxime ne literas, vel munuscula furtim, vel crebro accipiant, quia crebra munuscula, & sudariola, & dulces literas sanctus amor non habet. Urgeat tamen aliqua necessitate, poterit super dispensare, ut soli possint mitti.

Castitatem suam etiam invicem tanta sollicitudine custodiant, adeoque in loquutione sint circumspecti, & in artibus compositi, ut pudicitie amatores sinceri omnibus appareant, nec eis liceat partem quamvis corporis alterius fratris nudam tangere, nisi ejus infirmitas id postulet, ne quidem alter alterum joco perficari, verumtamen cum aliquis fratrum peregre recedet, aut revertetur illum salutare licebit, per mutuum super colla inclinationem.

De Voto Obedientie.

Præcepta B. Patris nostri Augustini audiamus, & eo doctore Montem obedientio concedamus, & quod deo promissimus attendamus; cum enim Nos doceat, nihil melius esse obedientiam, nihil pejus inobedientiam, & experientia compertum sit, obedientiam totius Monasticæ Religionis basis esse, ejus vero everisionem inobedientiam. Ideirco mandamus, ut fratres nostri, qui propriè voluntati renunciasse non ignorant suis Superioribus tamquam Christo obedientiam, illos etiam humili affatu, & reverentiali gestu venerentur, atque apud semetipsos statuunt, ut quod Superior præcipit ipsius Dei præceptum, & voluntatem esse juxta illud Luc. X. *Qui Vos audit me audit;* Superioris igitur præcepta tanta celeberritate, & alacritate confestim proficiantur, ut omnibus relictis, ne literarum quidem inchoatam absolvere sibi fas esse ducant.

Hortamur præterea, ut liberam adeo sui ipsorum, suarumque actionum dispositionem cum vera obedientia, & simplicitate Superioribus relinquunt, ut infimos quosque motus, propensiones naturales, impulsisque singulares nullo modo ignorent, eisque quid quid de novo ægrediatur communicent, & aperiant sine averisione, aut contradictione, ne proprium judicium eorum judicio contrarium demonstrarent.

Si quis per contumaciam, vel manifestam rebellionem inobediens suo Superiori extiterit, vel cum eo intus, vel foris proterve contendere ausus fuerit legitime convictus, carceribus mancipetur.

In præsidium Congregationis, & disciplina Regularis fulcimentum sancimus, & statuimus, ut quicumque fratrum nostrorum ad curias seculares pro debita correctione, & punitione vitanda recurrerit ipso facto excommunicatus sit, & existat, quoadusque Judicio Capituli Generalis beneficium absolutionis a Superiore generali pro merito fuerit accipere.

Non solum curæ sit fratribus Superiorum jussis quam perfectissime obedire, sed eorum etiam Constitutionibus, Ordinationibus, Literis, Nunciis, Nutibus, ac subordinatis Officialibus. Ad communes pariter exercitationes, aut erectiones signo campanæ audito sine mora confluant, & quæcumque Officia per communem tabelam ipsi injuncta diligenter peragant.

Præcipimus præterea ea vi Regula nequis literas ad aliquem mittat, nec acceptas legat, nisi prius Superior legendas obtulerit, nisi cum aliqua ratione sui officii Superior dispensandum judicaverit. Si quis autem secus fecisse convictus fuerit secundum dictam Regulam ad arbitrium Præpositi gravius emendetur.

Caveant etiam omnes ne sine licentia Superioris negotium aliquod quantumvis pium suscipiant, aut aliquid ab aliquo alteri restituendum accipiant, vel inopios usus conferendum, nec pariter pietatis, vel aliquo prætextu aliquos libellos, vel tractatus etiam rerum spiritualium, nec quidem simplices collectiones componant, aut describant, multo minus aliis communicare præsumant, nisi ipse Superior ea subscripserit, quod si quid hujusmodi in lucem edere prætenderent, si ad mores pertinere a Superioribus approbationem, & a Generali licentiam obtineant.

A communibus exercitiis nemo sine licentia abist, nisi forte aliquis actu proprio officio detineretur, & differri commode non posset, quod agit. Nemo sine Superioris licentia alterius cellam, & officinas ingrediantur, rei cuiuspiam usum habeat, vel jam alteri præbeat, alterius officio se ingerat, mortificationem publicam neque austeritatem eo in consulto faciat.

De recipiendis in Ordine.

Cum ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum ordinibus propagandam, aut destruendam nihil æque conferre compertum sit, quam diligentem, aut negligentem Novitiorum Institutionem; id circo statuimus, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum educatione, necnon in eorum Magistris electione decreta Concilii Tridentini, ac sel. rec. Pii V., Sixti V., Clementis VIII., & Domini Nostri Urbani octavi VIII. Summorum Pontificum, considerata locorum, & reddituum commoditate, in quantum possibile erit observentur.

Quicumque voluerit Ordinem nostrum ingredi, & profiteri sit de honesta familia, & legitimo Matrimonio natus sa-

no iudicio, donatus, lingue latinæ peritus, pro Clerico, firma valetudine præditus, annum suæ ætatis 25. excedens, & quadragesimum non excedens, non fuerit hæreticus, vel de hæresi suspectus, non sit oboratus, nec reddendæ rationi obnoxius, strictioris Religionis voto solemniter non adstrictus, alterius Religionis habitum non portaverit. Parentes ipsius ope graviter indigentes non deserat, sed nec illæ, nec ipsi famam bonam perdidierint, occultam infirmitatem non patiatur.

Ne Parentum importunitas subripiat, quod Religionis integritas non concedit. Superior ipse generalis etiam, cum Definitoribus dispensare non possit cum illis, qui suæ ætatis annum 15. non exceperint, neque cum illis, qui infirmitatem incurabilem, vel difficilis curationis pariuntur, vel hæretici fuerint, sed ad capitulum generale referretur. Cum illis autem, qui quadragesimum suæ ætatis annum exceperint, vel qui alterius Ordinis habitum portaverint, si eximie pietatis, Doctrinæ, & expectationis, prævia sollicita, strictissimaque perquisitione de cæteris requisitis multum utiles Congregationi nostræ videantur fore, Superior generalis cum Definitoribus dispensare possit, difficile tamen cum illis, qui professionem emisissent.

Serio moneantur, tam qui in Clericos, quam qui in Conversos voluerint recipi illos ab ordine rejiciendos esse etiam emissa professione, quam propterea nullam esse ex nunc declaramus, si illegitimationem, occultam infirmitatem, æs alienum, seu debitum, rationis reddendæ obligationem se fuisse hæreticum, alterius ordinis habitum tulisse, & se, vel parentes infamatos esse celaverint, & tales defectus non fuerint confessi. Et Conversos, quotiescumque Ordines aliquos, etiam Clericalem tonsuram quocumque modo, vel prætextu receperint, pari modo expellendos fore, quicumque Superiores, & Novitorum Magistri, ad quos accesserint, sincere, & exacte commoneant.

Si quis Novitorum se ipso voluerit abire, & ordinem relinquere, Superiores, vel Magistri Novitorum causas blande sciscitabunt, & si propter solam tentationem, vel aliquam humanam apprehensionem, adverterint, illa repellere charitative conabuntur, sed si persistat non se molestos exhibeat illum retinendo, sed illi restituat, quæ attulerit, nisi usu consumptæ sint, vel in ejus victum, & vestitum expensa, vel ab eo libere relinquatur.

Demum postulantes prænotatis qualitatibus præditi, & Religionis capaces recogniti, habitu poterunt indui, & post annum, & diem probationis ad professionem admitti per ipsum Abbatem Generalem, per Visitatorem tempore suæ visitationis, per Superiorem Localem, vel Magistrum Novitorum, & actus receptionis, & professionis in libro scribentur, quos subscribet ipse recipiens, receptus, & duos testes Conversi ignari scribere signum.

Crucis, vel si quod habent privatum depingent.

Antequam aliquis in numerum Conversorum recipiatur per decem annos in statu Donatorum Congregationi fideliter deserviat, aliquam utilem artem calleat, cælapso autem decennio in eodem habitu Novitorum ingredi poterit, & per alium annum probatus, si idoneus fuerit iudicatus ad professionem admitti valeat.

Fratres Conversi, & Donati nullos unquam libros Latinos legant, sed pios, vulgaris Idiomatis recipiant a Superiore, qui illis officium Beatæ Mariæ poterint concedere, sed Diurnale, vel Breviarium illis non concedatur; Ad Clericorum statum transire numquam possint, quod si attentare præsumpserint severissime puniantur, & vilissimis quibusque officiis semper mancipentur.

Si forte aliquis ex Religiosis ordinem nostrum ante Decretum Reformationis nostræ professis zelo perfectionis majoris velit se Institutis nostris submittere per annum integrum in Novitiatu exerceatur, quo peracto, si idoneus reperiatur professionem secundum formam his Constitutionibus præscriptam emittat.

Meminerint Novitorum Magistri hoc præcipue post Dei timorem, & perfectionis religiose amorem fratribus in Conversos recipiendis inculcare, illos ad opera manualia esse destinatos, a quibus numquam quocumque prætextu se excusare valeant.

Donati solerter examinentur de fama, moribus, & aliis, debent esse robusti, firmæ valetudinis ætate ad vigesimum secundum saltem annum proventi, aliquam artem calleant, qua Ordini utilis deserviant, poterunt in quacumque Domo recipi, sed diligenter de rudimentis fidei, & disciplinæ religiose doceantur primi, quo admilli fuerint anno, ita ut pii, simplices, modesti, fideles, & laboris, ad quem vocantur patientes sint, eoque expleto, si capaces iudicentur cum illis civilis contractus fiat, per quem promittant paupertatem, castitatem, obedientiam, & fidelitatem, & jurent super Sacra Dei Evangelia eorum omnium observantiam, quodque aliquid ab Ordine non petent pro servitiis exhibitis, si quando propter incorrigibilitatem, vel peccatum scandalosum, & notorium expellerentur, in quo casu prædictis sint absoluti, sed quamdiu in Congregatione perseverabunt, illis de necessariis provideatur. Sciant omnes nostræ Congregationis fratres tam Clerici, quam alii se esse pauperum igne Sacro Infirmorum Curatores, & Procuratores, & idcirco obligatos ad elemosynas pro eis etiam ostiatim, si opus fuerit quaerendas.

Tempore probationis elapso, qui per examen sedulum, ut præfertur, capaces perfectionis religiose, & utiles Congregationi censentur, professionem emittant in hæc verba: Ego Frater N. facio professionem, & voveo Deo, Beatæ Mariæ Virginis, Beato Antonio, & tibi, Reverende Pa-

ter

ter, Superiori meo Vicererendissimi Abbatibus Superioris nostri Generalis, & Successorum ejus perpetuam paupertatem, castitatem, & obedientiam, morumque meorum emendationem secundum Regulam, Beatæ Augustini, & Statuta Congregationis reformatæ S. Antonii Viennensis; Converteri vero sic dicent: Ego Frater N. Converteri voveo Deo, Beatæ Mariæ &c. paupertatem, castitatem, & obedientiam, morumque meorum emendationem in statu Converterum juxta Regulam.

De noviter Professis.

Ut qui in numerum professorum recepti fuerint melius in bono incepto, regularisque disciplinæ observantia confirmetur, & stabiliantur infra triennium a professione aliquid officium exterioris obedientiæ, Clerici non obeant, nec communibus tractatibus intersint, neque Ordinis negotiis misceantur, etiam si Sacerdotes, sed eo durante literarum studiis, & ceremoniis ecclesiasticis vacent.

Quia præter curam corporalem, & spirituales pauperum igne sacro infirmorum, aliarum etiam multis in locis animarum curam Nobis incumbit, ut huic muneri ad majorem Dei gloriam, & ipsarum animarum salutem, & progressum satisfacere valeamus, erigantur Seminaria literarum, in quibus professi studiis vacare teneantur. Horum autem Seminariorum destinatio, erectio, directio, gubernatio, dispensationi Superioris Generalis relinquatur.

Quandoquidem non raro contigerit suggestionem demonis fallacis Alumnos religiose perfectionis decipi, etiam sub prætextu perfectionis vitæ; propterea nemo Fratrum audeat ad strictiorem, seu arctiorem Religionem transire sine Definitorii licentia, quam etiam non concedat, si ex levitate, temeritate, odio, contemptu, aut alia animi perturbatione moneatur. Cum ordinarii Superioris iudicio stare noluerit, ad Generalem, & Definitores res deferatur, quorum responsum expectare si proterve recuset, carcerali custodia mancipetur, si aufugerit, excommunicatus publicetur, & si poenitens plebs ab excommunicatione absolvatur, & iterum incarcerationi, donec per Superiorem Generalem fuerit dispensatus.

De quotidianis Exercitiis.

Mane surgant Fratres diligenter hora quarta matutina, & dum se modeste induunt aliquid devotè in Domino meditentur, ac decenter vestibus operiti, humiliter genua flectant, ac demum adorent, deinde lectum componant, tum aliis necessariis expletis pullato horæ sescqui quartæ signo, convenient omnes ad Oratorium consuetam Orationem vocalem simul facturi, qua expleta orationi mentali vacent per dimidiam horam super materia, quam uniusquis-

que sibi serotino tempore utiliore præparaverit, hora vero quinta pulsante ultimo matutinarum signo, omnes simul ad Chorum properent, modeste, silenterque procedant, ab eoque regrediantur similiter, idque servetur quotiescumque itur ad chorum, vel ab eo reditur.

Hora sescquidecima matutina diebus non jejunatur, hora vero sescquiundecima cum jejunatur, pulsatur ad refectorem corporalem, & statim convenient Fratres modeste, silenterque ad Refectorem, factaque de more ab hebdomadario benedictione, sedeant primo Superiores Ordine in electionibus infra præscripto, deinde Sacerdotes alii, subinde Diaconi, similiter Subdiaconi, postea alii Clerici, postremo in mensa separata Conversi, & Donati ordine professionis suæ.

Nemo superveniat post sessionem ad primam mensam pransurus, vel cœnaturus absque expressa Superioris licentia, ne turbetur Communitas primæ mensæ, omnes intersint, cessante legitimo impedimento a Superiore probato, ibique devotè sine strepitu juxta præscriptum Regulæ sacram unctionem audiant.

Post prandium gratis devotè peractis fieri poterit recreatio, per oram in loco deputato, tam ab illis, qui in secunda mensa, quam qui in prima pransi fuerunt, vel cœnaverint, ibique loquantur de rebus in Domino utilibus: expleta recreatione ad sonum campanulæ in Cellas se recipiant fratres, nisi proprio occupentur officio, ibique post breve examen conscientie, & invocato devotè Divino Auxilio aliquid legant, scribant, aut studeant, sive aliud ex præscripto Superioris peragant usque ad vespertas, quibus cum complectorio peractis pari ratione se habeant.

Pulsetur hora quinta serotina ad orationem mentalem, per dimidiam horam, in Oratorio communi faciendam, a qua recedentes in Refectorem, se conferant pro refectio, qua finita, & recreationis tempore expleto, recipiant se in Cellas unctioni spirituali vacaturi, & hora octava serotina diebus designatis pulsabitur pro Capitulo culparum, sescqui octava vero singulis diebus pulsatur ad orationem vocalem, post breve examen, faciendam, qua expleta, & benedictione simul a Superiore accepta ad lectum cant; Extra quem nemo reperiat post horam nonam sine licentia. Diebus, quibus jejunatur, meditatio serotina fiat ab hora sescqui quinta ad sextam, & post modicam refocillationem, recreatio per dimidiam horam tantum.

Singulis hebdomadibus feria sexta habeatur sermo de Religiose disciplina, & regulari observantia, vel mutua rerum Spiritualium collatio: bis etiam in septimana fiat lectio sacræ scripturæ, vel casuum conscientie diebus præscriptis, qua absoluta mutua collatione circa explicatam doctrinam, se se fratres utiliter exercent, qui etiam poterunt semel in hebdomada, die, quæ convenienda videbitur recreari, secun-

1634.

secundum tamen loci, & personarum necessitatem Superior dispensare poterit, etiam cum univ[er]sa Communitate, ut crebrior fiat recreatio.

Fratres egredi a Conventu non audeant, absque licentia singulis vicibus impetrata, & benedictione a Superiore accepta, qui juxta regulam exituro socium adiungat, non egredientis rogatu, sed arbitrio suo, poterit tamen dispensare cum Procuratoribus, & Curatis, eorumve sociis, ut accepta mane, & sero speciali benedictione saepius in die negotiis requigentibus egrediantur. Cum autem ceteri omnes ad Domum revertentur, Superiorem iterum adeant benedictionem accepturi, qui a socio itineris rationem, & quid rei actum diligenter perquirat; Socius autem necessitate exigente juxta Regulam, ad monitionem fraternam charitative praemittat, antequam moneat Superiorem. De cetero nulla generales licentiae dentur.

Sit in unaquaque Domo Frater, qui alios excitet hora constituta, ideoque cubitum eat media saltem hora ante ceteros, eosdemque temporis spatio ante eos surgat, lumenque cum opus fuerit in singulorum cellas deferat, sitque in Dormitorio per totam noctem ardens.

De Capitulo Culparum.

Quamvis extra Capitulum omnes possint post commissum delictum statim veniam postulare, si aliquem laeserint, sicut Regula Nos docet, fiat tamen bis in hebdomada feriis scilicet secunda, & sexta hora octava serotina Capitulum Culparum, in quo Fratres Ordine suo genibus flexis coram Superiore, se de peccatis externis, quae contra Regulam, constitutiones, & praecipua Superioris admiserint breviter, & aperte palam se accusent, poenitentiamque postuleant, & indicam a Superiore quo animo subeant, humiliterque expleant.

Licebit etiam Fratribus ad Majorem Dei Gloriam, & sui humiliationem repugnantias palam referre de licentia Superioris, cui prius privatim ipsas repugnantias declaret, & ipse Superior, ac de illius licentia, ceteri Fratres poterunt alios proclamare de manifestis, & levibus culpis, & qui proclamatus fuerit, aut se ipsum accusaverit genibus flexis humiliter poenitentiam expectet.

In aliis culpis observentur ea, quae in Regula nostra praecipiantur de correctione fraterna, ita ut, qui peccare Fratrem animadvertit, opportunum tempus, & locum nactus, primo semotis arbitris, secreto moneat, & si in peccato persistat Superiori, tamquam Patri referat, si admonitus secreto a Superiore negligat se emendare duobus, vel tribus testibus ostendatur, a quibus convictus secundum arbitrium Superioris emendatoriam teneatur subire vindictam.

Si quis (quod Deus avertat) adeo pertinaci, & indurato animo fuerit, ut nullius

remedii lenitate, vel acerbitate sanari possit a peccato, & necessitas membri insanabilis amputandi imposita videatur, ejus rei definitio ad Superiorem Generalem, & Definitores remittatur, & ab illis incorrigibilis sublato Religionis nostrae signo, in saeculi corruptionem rejiciatur, servata juris forma.

Hortamur praeterea Fratres, ut laudabilem morem ad omnia vitiorum germina radicitus evellenda efficacissimum semper observent, nempe, si quis rogaverit humiliter in Capitulo, ut coram Superiore, ceteri Fratres ejus vitia, & defectus singulatim pandant, & manifestent, ei concedatur roganti, si, & quando Superiori expedire videbitur, idque ea moderatione, & candore animi fiat, ut ex vera charitate proficisci manifestum sit, & ea solum vitia dicantur, quae externa specie cognoscuntur non autem occulta, praesertim graviora.

De Silentio.

Cum, ut ait Isaias Propheta cultus Justitiae sit silentium, & secundum Beatum Jacobum hujus, qui non refrenat linguam suam, vana est religio, ordinamus, ut Silentium in tota Domo serveretur extra tempus recreationum, sed maxime in Ecclesia, Sacristia, Oratorio, Dormitorio, & Refectorio, ubi cum de rebus necessariis loqui necesse erit, id obiter, & submissa voce fiat, & in illis locis fragor, aut strepitus non excitetur, tempore, quo fiunt exercitia communia.

De Infirmis, & Infirmaria.

Ad opera charitatis, maxime erga Infirmos exercenda, cum sumus principaliter vocati, & haec ordinata esse debeat, dignum est, ut de cura Fratrum nostrorum Infirmorum potior ratio habeatur. Quapropter statuimus, ut in unaquaque Domo Infirmaria certa, & salubri loco instituat, in qua Fratres omnes, cum aegrotant curentur.

Aegrotantium cura juxta praescriptum Regula uni Fratrum demandetur, qui omni sedulitate, & charitate eis ministret, eosque soletur, & de Cellario petat, quod cuique opus esse perspexerit, & tam ipse Superior, quam Dispensator a Medicis praescripta diligenter provideantur, quod si quis aegrotus eorum incuria periclitetur, severe pro culpa modo puniatur.

Qui praeter solitum male se habuerit, id Superiori indicet, credaturque Servo Dei juxta regulam nostram, sed utrum sanando illi dolori, quod delectat, expediat si non sit certum Medicus consulatur, quem nullus vocet, nec consulat, nec medicinam accipiat absque expressa Superioris licentia.

Qui Infirmorum curam habet, quarat a Superiore quos Fratres ad agros invensuros, & recreandos accersere debeat, praeter

1634.

1634.

ter quos nullus Infirmariam ingrediatur, nisi cum licentia; caveant tamen omnes, ne, dum infirmis placere, & indulgere student, aliquid faciant, quod eis nocere, in corpore, vel anima possit, vel aliis scandalo esse: Quod si talis infirmitas fuerit, quae nec multum debilitet, nec turbet appetitum cibos Refectorii non mutant tales infirmi.

TERTIA PARS.

De Electionibus, & de Capitulo Generali.

Capitulum Generale esse dicimus, & declaramus coetum, & Conventum Reverendissimi Abbatis Superioris Generalis, aut ejus Vicarii (qui alius non sit, nisi Religiosus Presbyter nostrae Congregationis, aetate maturus, doctrina, experientia, & moribus commendabilis) Prioris Claustralis Monasterii, quod est Ordinis caput, quatuor Definitorum, Visitationum, Procuratoris Generalis, Superiorum Praeceptoriarum, & Domorum, Magistrorum Novitorum, in quibus non erit Congregatio professorum, sive alius Superior ab illo, Discretorum ipsarum Domorum legitime in Spiritu Sancto congregatorum, quod singulis trienniis juxta Bullam Reformationis nostrae in dicto Sancti Antonii Viennensis Monasterio celebrandum decernimus, idque postridie Ascensionis Dominicae sine alia interpellatione, siquidem dies interpellat: inhibentes alibi, aut alio tempore celebrari, nisi per ipsummet Capitulum, aut per Generalem cum quatuor Discretoribus ex causa urgentissima aliter fuerit decretum. Nemini autem praeominatum sub excommunicationis poena ipso facto incurrenda a praefato Capitulo sine legitima causa ipsius Capituli judicio approbanda abesse liceat.

Penes ipsum Capitulum totius Congregationis summam potestatem, & omnimodam dispositionem, & jurisdictionem esse volumus, & ordinamus, ita ut ad illud pertineat Superiores eligere, & instituere, & eos elapso triennio, vel non elapso deponere, sicut & alios quoscumque dignitatem, vel officia in Ordine obtinentes. Item omnia, & singula ad Congregationem spectantia statuere, ordinare, instituere, unire, separare, delinquentes punire, & circa haec omnia peragere, prout Spiritus Sanctus, jus, & ratio suadebunt. Nihil tamen ab eo decretum vim Constitutionis habebit, quod prius non fuerit a tribus Capitulis continuis confirmatum, praesentibus exceptis. Non protrahatur Capitulum Generale, nisi a feria sexta infra octavam Ascensionis Dominicae inclusive ad feriam sextam ante vigiliam Pentecostes inclusive, nisi ex urgenti necessitate per alios duos dies protrahi debeat, & non ultra, & in eo assignentur mansiones unicuique Fratrum, a quibus non recedent usque ad sequens Capitulum, nisi pro justa causa cum aliquo aliter faciendum Superior Generalis judicaverit.

Bull. Rom. Tom. V. L. Par. 4.

Ceremonia Capituli Generalis.

1634.

Die, qua procedendum erit ad primi Capituli sessionem omnes vocales Missas de Spiritu Sancto celebrent privatim, de eodemque una solemnis cantetur ab Abbate, vel Priore Claustrali, qua finita nolis sonantibus inchoetur a Cantoribus Hymnus: *Veni Creator Spiritus*, & processionaliter omnes ad locum Capituli procedant: ad quem cum perventum fuerit, Praeses Capituli, finito Hymno, decantatis Evangelio, & Collectis, dicat Orationes consuetas; deinde sedeant omnes ordine suo, scilicet Abbas Generalis Superior, vel ejus Vicarius, Prior Claustralis, quatuor Definitores, ordine suae electionis, Visitationes eodem ordine, Procurator Generalis, Superiores Praeceptoriarum secundum antiquitatem earum, Vicariique Domorum Capituli Ordinis connexarum, in quibus erit Congregatio Fratrum, Magistri Novitorum, Discreti vero ordine professionis, & habeatur sermo, vel brevis oratio de regulari disciplina ab eo, qui per Generalem Superiorem fuerit deputatus. Finita oratione recedant, qui Capitulo interesse non debent; vocentur, qui adesse debent; absentium excusationes examinentur, quae si non fuerint legitime, poenas excommunicationis incurrisse proclamantur: tunc Discreti Literas Domorum, a quibus sunt delegati, proferant Capitulo, seu Praesidi, & Definitoribus, qui eas examinent, & si quid notabile occurrat, ad Capitulum deferant; Superiores exhibeant libros rationum receptorum, & impensorum suae administrationis a se, & Domorum senioribus subscriptos: curabunt etiam transcribi in forma juridica titulos possessionum, & reddituum Domorum, ut in Archivis in loco tutiori consiciendis referentur.

His ita peractis, Praeses Capituli Patres Capitulares ad cautelam absolvat in haec verba: Auctoritate, qua fungor ad hunc effectum, ut omnia quae in Capitulo Generali a vobis fiunt, rata, & firma sint, absolvo vos ab omni censura, & vobiscum in irregularitate, & impedimento dispenso in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti.

Religiosa disciplina suas dicendo opinionones, & modestia ab omnibus servetur, ita ut quisque suo loco, & ordine sententiam ferat placide, & quiete, clare, breviter, & sine repetitione, nemo adversetur, sed in quod plures consenserit, ratum esse sibi quisque persuadeat, nec dicat sibi non probari, quod a majori parte decretum fuerit, nisi jus, & ratio aliud omnino suaderet.

De Eligendi Forma.

Primo nominetur a Superiore Generali, & a Capitulo approbetur unus Capitularium Secretarius idoneus, qui decreta Capituli distincte, & ordine describat, nominentur etiam eodem modo duo Scrutatores ex corpore dicti Capituli, qui simul

D d d cum

cum dicto Secretario suffragia scrutabuntur, jurentque Electores, secundum veritatem cujusque conscientia probiores, ac magis idoneos se electuros; insuper Secretarius, & Scrutatores se rite, & fideliter munus sibi commissum obituros.

Mox procedant hi tres in medium, se-deantque coram omnibus ad mensam ad hoc paratam, praesidente Reverendissimo Abbate Superiore Generali, aut ejus Vicario, non tamen audiente, cum petuntur nomina eligendorum; super quam sint duae urnae cum charta, & aramentario, & nomina omnium eligentium describat Secretarius, dum ceteri vocales, quos eligere secundum Deum debent, cogitant.

Statim Praesidens a praefato Secretario petat tria, aut plura nomina eligendorum, quae voluerit in totidem Schedulis scripta separatim, & quibus acceptis unum, quod voluerit dictus Praesens, aut eligens, mittat in urnam primam, & alia inutilia in alteram secundo.

Accedat, qui a praefato Praesidente primus fuerit, & similiter faciat, mittens in dictam urnam nomen ejus, quem duxerit eligendum, & ita omnes vocales per ordinem, nec non & praedicti Scrutatores, & Secretarius, qui Schedulas suas scribere debent coram Scrutoribus, ut Schedulae omnes scribantur eadem manu.

Quibus finitis, fiat inter Scrutatores collatio suffragiorum, quibus regulatis, & bene verificatis, scribat Secretarius electionem ejus, pro quo plures supra medietatem eligentium suffragati fuerint, & statim coram omnibus eam legat, & publicet in hunc modum. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti celebrata fuit electio canonica Superioris talis Domus per Reverendissimum N. Abbatem Superiorem Generalem, & RR. PP. NN. in praesenti Capitulo vocales, rite, & canonicè in Spiritu Sancto congregatos, in qua quidem electione Frater N. habuit unum votum, Fr. N. duo, Frater N. sex, & cum habuerit tot vota supra medietatem, ideo fuit canonicè electus. Quapropter ego Frater N. Ordinis, & Congregationis reformatae S. Antonii Presbyter Religiosus Professus, & dicti Capituli Generalis Secretarius nomine meo, ac nomine Capituli, ac omnium Capitularium in Superiorem talis Domus praefatum R. P. N. cum tot suffragiis, sicque canonicè electum publico, & denuncio. In Nomine Patris &c., quod observari volumus in omnibus electionibus, in quibus formam a Capitulo Generali servatam semper retineri mandamus.

Priusquam ad electiones deveniatur, in primis, & ante omnia praegantur Constitutiones, de qualitate, & requisitis eligendorum.

Ad officia, gradus, & praeturas illi praecipue eligantur, qui possint, & consueverint Regulas Ordinis, & Constitutiones observare, praesertim, quae pertinent ad servitium chori, ac victum, & vestitum communem.

Declaramus autem, officia supradicta in una, eademque persona esse incompatibilia, ea videlicet, quae in Capitulo de electionibus supra describuntur, omnemque electionem esse nullam, quae contra, vel non servata forma in Constitutionibus descripta facta fuerit.

Ordo Electionum.

Prima electio fiat de Priori Claustrali hujus Monasterii. Secunda de quatuor Definitoribus Capituli Generalis. Tertia de duobus Visitoribus. Quarta de Procuratore Generali. Quinta de Superioribus Localibus ordine antiquitatis Domorum. Sexta de Superiore hujus Monasterii. Septima de Magistris Novitiorum, quae tamen poterit secunda, aut tertia fieri arbitrio Capituli Generalis.

In casu autem, quo electio Reverendissimi Abbatis Generalis in Capitulo Generali veniret facienda, prima fiat.

Electio autem canonica non censeatur, nisi unus solus plures voces habeat, quam ceteri omnes simul, ita ut major pars Capituli libere in unum consentiat.

Si vero nullus primo scrutinio ceteris omnibus plures voces habeat, iterum suffragia ferantur eodem, quo superius modo. Si autem neque secunda, neque tertia vice unus plus, quam reliqui omnes, habuerit, si vero concurrant duo, aut plures, qui aequalia habeant, eligatur antiquior professione, & inter professione, & suffragiis aequalis, eligatur aetate major, & ejusmodi electio canonica censeatur.

De Abbate Generali.

Abbas Superior Generalis Ordinis, & Congregationis Reformatae Sancti Antonii Viennensis ex singulari, & illaeso Sanctae Sedis privilegio e missico corpore Congregationis per canonicam electionem semper fuit assumptus, sicut impostum ex gremio Congregationis Reformatae semper est assumendus, & in caput Ordinis elevandus, non ut potestate dominante, sed charitate serviente honorem promeretur, quo illum, ceteri Fratres debent esse, dicit enim Christus, Ecce Ego Sum inter vos tamquam qui ministrat, non erga se erigat tamquam dominaturus in Clero, sed forma Gregis factus, sit tamquam unus ex reliquis Fratribus, vel illos morum, & vitae integritate praecedat, ut fidelis Ministri, & solliciti Pastoris partes sustineat, & eam, quam tenetur, Summo Pastori de commisso Grege reddere possit rationem.

Quia in Monasterio Sancti Antonii Viennen. Reliquiae Sacrae ipsius Beatissimi Patris Antonii aservantur, in eoque facta fuerunt prima totius Antonianae Familiae fundamenta, ideo Caput universi Ordinis, & Sedes Superioris Generalis ordinaria existit, a qua abesse sine gravi causa, & pro bono totius Congregationis non debet, nisi visitationis munus obeat, aut forte valetudinibus

dinis conservandae causa per aliquot dies non procul in aliqua Ordinis aede moram trahere cogere.

Ad Conventum praefati Monasterii pariter spectat electio ipsius Abbatis Superioris Generalis, admissis omnibus Religiosis Praesbyteris Congregationis nostrae Reformatae, & aliis Ordinis Religiosis, quibus competit secundum antiqua statuta; sed quo ad vocem activam tantum, dummodo praesentes fuerint, vel supervenerint, aliquos enim vocare non tenetur, & statim, ubi canonicè, & secundum praesentes constitutiones fuerit electus, confirmatus existat, & universo Ordini tamquam caput praesideat, beneficium tamen solemnem benedictionis more Abbatum, & Praelatorum Baculo, & Mytra utentium recipere non differet, ut plenarie sibi collatis privilegiis in Ordinis utilitatem uti, & potiri valeat.

Ejus supellex ab aliorum Fratrum suppellectili non differat, exceptis Abbatialis dignitatis insignibus, pecunias, pensiones, vel redditus peculiares non habeat, sed de communi re Monasterii necessaria ad personam, & officium illi decenter subministrantur.

In communi Refectorio refectio nem sumpturus, ab aliis distinctus propter reverentiam sedeat, nec alibi comedat, nisi hospitum religiosa excusetur receptione, in qua talem modum servabit, quo disciplina religiosa non periclitetur, vel paupertas violetur.

Munerum largitionem sibi interdistant non dubitet, nisi ut supra, & alias juxta formam dictae Constitutionis Clementis Octavi.

Quamvis illius obedientiae, & jurisdictioni subsint omnia, & singula totius per totam Christianitatem diffusi Ordinis personae Praeceptoriae, Ecclesiae, Cappellae, & quaecumque alia beneficia, Altaria, Oratoria, & Confraternitates sub invocatione Sancti Antonii instituta, & erecta, & in posterum instituenda, & erigenda, eorum tamen bona immobilia, vel mobilia quaecumque alio non transferat, nec transferri permittat.

In ipso visitationis actu non immoretur, sed actum expediat, ne expensis Praeceptoriae, & Domus graventur, in quibus si diu commorabitur post expletum visitationis munus, vel alias quomodolibet, expense omnes ex redditibus dicti Monasterii Capituli Ordinis defumantur, aliis, quam Religiosis Fratribus in comitatu non utatur, & illos assumat, qui consilio, & prudentia sint praediti, quorum unus secreti tenax Secretarii vices obeat, poterit etiam habere famulum unum secularem equitem, aliosque duos pedites.

Cum inter cetera Congregationis reformatae privilegia illud notabile sit, quo praecipitur, ut nullus eligatur in Abbatem, & Superiorem Generalem ipsius Ordinis, & Congregationis, qui non sit de gremio ipsiusmet Congregationis reformatae, idcirco electio, quae contra hoc decretum facta fuerit, nulla sit, & nullius effectus, qui vero Bull. Rom. Tom. VI. Par. I.

contrafecerit, aliquem videlicet elegerit, qui non sit praefatae Congregationis reformatae Presbyter Religiosus expresse professus, excommunicatus ipso facto existat; Vota autem, seu suffragia eligentium aliquem non reformatum nulla sint, & pro nullis habeantur, & de ceteris reformatum eligentibus sit canonica electio, nec eligatur, qui non fuerit ex legitimo thoro natus, trigessimum suae aetatis annum non compleverit, quique vita experientia probatus, scientia, & moribus idoneus non fuerit.

Si fascino Diabolo malorum omnium suggestore aliquis Abbas Generalis Superior in haesum caderet, vel de carnali copula convinceretur, aut aliquam partem bonorum Ordinis judicio Capituli Generalis notabilem in propriam utilitatem, vel alienam converterisset, vel ab institutis Congregationis nostrae reformatae recessisset, aut aliquod crimen a Jure Civili capite, vel a Canonico depositione plestendum admisisset, sive alias inhabilis factus fuisset, eum sane (quod numquam speramus) ab ipso generali Capitulo deponendum decernimus.

Quotiescumque Sedem Abbatialem, quocumque modo vacare contigerit, & Ordinem, Congregationemque nostram Generali Pastore destitui, ne interea praedonum incursum pateat, & ejus negotia neglecta dispereant, seu etiam religiosa disciplina relaxetur, potestas Abbatialis, jurisdictionis, regimen, & administratio ad Priorem claustralem, & quatuor Definidores nostrae Congregationis devolvatur, & eo ipso devoluta sit, & censeatur, ad ipsosque pertineat universitati Ordinis, & Congregationis, eorumque negotiis secundum constitutiones providere, tam in spiritualibus, quam temporalibus, quoad de Successore canonice provisum fuerit juxta dictae nostrae Congregationis privilegia.

Cum vero praefatus Abbas Generalis Superior vita functus fuerit praefatis ejus exercitiis, ad electionem Successoris procedatur statim, cantata prius una Missa solemniter de Spiritu Sancto, in qua omnes Sacerdotes, qui electioni interesse habebunt, communicent unico Corpori Domini Nostri Jesu Christi, ut uno, eodemque Spiritu Sancto informati, de Praelato sibi salubrius providere possint, quo expleto in loco Capituli consueto congregatis, praelegatur decretum in Bulla Reformationis contentum, quo caveatur, ne quis eligi possit in Abbatem Generalem Ordinis Superiorem, qui non sit de gremio praefatae Congregationis reformatae, deinde procedant ad ejus canonicam electionem, quam nullam esse decernimus, nisi fuerit servata forma superius tradita, & alias quovis modo Sedes Abbatialis vacare contigerit, idem observetur.

De Priore Claustrali.

Prior Claustralis hujus Monasterii, quem secundam personam totius Ordinis esse volumus, sit Sacerdos, persona gravis, antiquus in Ordine, conversatione moribus,